

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2010. gada 29. jūnijā*

Lieta C-139/07 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2007. gada 28. februārī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv V. Kreišics [*V. Kreuzschitz*], P. Ālto [*P. Aalto*] un K. Doksijs [*C. Docksey*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenava [*Ilmenau*] (Vācija), ko pārstāv K. Arholds [*C. Arhold*] un N. Vimmers [*N. Wimmer*], *Rechtsanwälte*,

prasītāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā apelācijas instancē,

Somijas Republika, ko pārstāv J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv K. Vistranda [*K. Wistrand*], S. Juhannesone [*S. Johannesson*] un K. Petkovska [*K. Petkovska*], pārstāves,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Tizzano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kā arī R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] un K. Toadere [*C. Toader*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], K. Šimans [*K. Schiemann*], E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents) un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāri H. fon Holšteins [*H. von Holstein*], sekretāra palīgs, un B. Fileps [*B. Fülöp*],
administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 16. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2009. gada 8. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar šo apelācijas sūdzību Eiropas Kopienu Komisija lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. decembra spriedumu lietā T-237/02 *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija (Krājums, II-5131. lpp.; turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar ko tā atcēla Komisijas 2002. gada 28. maija lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) tiktāl, ciktāl tajā bija ietverts atteikums piekļuvei dokumentiem, kas saistīti ar *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (turpmāk tekstā — “TGI”) piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 EKL 255. pants nodrošina katram Savienības pilsonim un katrai fiziskai vai juridiskai personai, kuras dzīvesvieta vai juridiskā adrese atrodas kādā no dalībvalstīm, tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Komisijas dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka Padome, pamatojoties uz sabiedriskām vai privātām interesēm.
- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 255. panta 2. punktu.
- 4 Minētās regulas preambulas ceturtais, sestais un vienpadsmitais apsvērumus ir šādi:

“(4) Šīs regulas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem un noteikt vispārīgus principus un ierobežojumus šādām tiesībām saskaņā ar EK līguma 255. panta 2. punktu.

[..]

(6) Būtu jānodrošina plašāka piekļuve dokumentiem gadījumos, kad iestādes darbojas kā likumdevējas, arī saskaņā ar deleģētām pilnvarām, vienlaicīgi nodrošinot iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūras efektivitāti. Šādiem dokumentiem vajadzētu būt tieši pieejamiem, ciktāl tas ir iespējams.

[..]

(11) Principā visiem iestāžu dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem. Tomēr atsevišķos gadījumos būtu jāaizsargā sabiedrības un privātās intereses, nosakot izņēmumus. Vajadzētu dot iestādēm tiesības neizpaust iekšējo pārrunu un apspriežu saturu, ja tas ir nepieciešams to pienākumu izpildes nodrošināšanai. [..]”

5 Regulas Nr. 1049/2001 1. panta ar nosaukumu “Mērķis” a) punktā ir noteikts, ka tās mērķis ir “noteikt principus, nosacījumus un ierobežojumus, kas saistīti ar sabiedrības vai privātām interesēm, kuri reglamentē tiesības piekļūt EK līguma 255. pantā paredzētajiem Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas (turpmāk tekstā — “iestādes”) dokumentiem, nodrošinot iespējami plašāku piekļuvi tiem”.

6 Šīs regulas 2. panta ar nosaukumu “Tiesību izmantotāji un piemērošanas joma” 1. punktā ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir paredzētas tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, “ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus”. Šī paša panta 3. punktā ir paredzēts, ka minētā regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar “jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā”.

7 Atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 3. panta a) punktam šajā regulā “dokuments” “ir jebkura satura informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti), kas skar iestādes politiku, darbību un lēmumus”.

8 Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā, kura nosaukums ir “Izņēmumi”, ir noteikts šādi:

“[..]

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

— [..]

— tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai,

— pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

[..]

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

7. Izņēmumi, kas noteikti 1. līdz 3. punktā, ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu. [..]”

9. Regulas Nr. 1049/2001 6. panta, kura nosaukums ir “Pieteikumi”, 1. punktā ir noteikts, ka “pieteikum[iem] saistībā ar piekļuvi dokumentam [..] ir jābūt skaidri formulētiem, lai iestāde varētu viegli atrast attiecīgo dokumentu”, un ka “pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli”. Minētā panta 2. punktā ir paredzēts, ka, “ja pieteikums nav pietiekami skaidri formulēts, iestāde lūdz iesniedzēju precizēt pieteikumu un turklāt sniedz viņam palīdzību”. Šī paša panta 3. punktā ir noteikts, ka, “ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, attiecīgā iestāde var bez papildu formalitātēm apspriesties ar pieteikuma iesniedzēju, lai rastu pieņemamu risinājumu”.

- 10 Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), ir noteiktas procedūras, kas piemērojamas tad, kad Komisija īsteno savas ar EKL 88. pantu piešķirtās pilnvaras lemt par valsts atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu.
- 11 Regulas Nr. 659/1999 20. pantā, kura nosaukums ir "Ieinteresēto personu tiesības", ir paredzēts šādi:

"1. Pēc Komisijas lēmuma sākt formālās izmeklēšanas procedūru visas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes saskaņā ar 6. pantu. Ieinteresētajām personām, kas iesniegušas šādas piezīmes, un visiem individuāla atbalsta saņēmējiem nosūta attiecīgā lēmuma, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 7. pantu, kopiju.

2. Ieinteresētās personas var informēt Komisiju par jebkādu varbūtēji nelikumīgu atbalstu un jebkādu varbūtēju atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Ja Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekama pamata par attiecīgo gadījumu izdarīt secinājumus, Komisija par to informē ieinteresētās personas. Ja Komisija pieņem lēmumu par kādu gadījumu, pamatojoties uz sniegtās informācijas saturu, tā nosūta ieinteresētajai personai minētā lēmuma kopiju.

3. Pēc attiecīga lūguma visas ieinteresētās personas saņem visu to lēmumu kopijas, kas pieņemti saskaņā ar 4. un 7. pantu, 10. panta 3. punktu un 11. pantu."

Lietas rašanās fakti

- 12 Ar 1998. gada 1. decembra vēstuli Vācijas Federatīvā Republika paziņoja Komisijai par dažādiem pasākumiem, kuru mērķis bija sniegt finansiālu palīdzību *TGI*, tostarp daļēji atbrīvojot *TGI* no bankas aizņēmuma atmaksas.
- 13 2000. gada 4. aprīli Komisija sāka EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz minēto atbrīvojumu no samaksas un minēto aizdevumu — procedūru ar numuru C 19/2000.
- 14 Komisija ar 2001. gada 12. jūnija lēmumu, kurā tā sniedza novērtējumu tikai attiecībā uz atbrīvojumu no samaksas, atzina, ka šis pasākums ir ar kopējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts. *TGI* šo lēmumu apstrīdēja, 2001. gada 28. augustā ceļot Pirmās instances tiesā prasību atcelt tiesību aktu, kura to noraidīja ar 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-198/01 *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija (Krājums, II-2717. lpp.), kas tika apstiprināts apelācijas tiesvedībā ar Tiesas 2007. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-404/04 P.
- 15 2001. gada 3. jūlijā Komisija sāka otro oficiālo izmeklēšanas procedūru atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam attiecībā tieši uz bankas aizdevumu un piešķīra tai numuru C 44/2001.
- 16 Ar 2001. gada 24. oktobra vēstuli *TGI* sniedza apsvērumus otrās oficiālās izmeklēšanas procedūras ietvaros un lūdza Komisiju, pirmkārt, nodrošināt tai piekļuvi nekonfidencialajiem lietas materiāliem un, otrkārt, iespēju sniegt pēc tam jaunus apsvērumus. Komisija šo lūgumu noraidīja ar 2001. gada 23. novembra vēstuli.

- 17 Ar 2002. gada 1. marta vēstuli *TGI*, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, lūdza piekļuvi visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar visām atbalsta lietām, kuras attiecas uz [*TGI*], un it īpaši saistībā ar atbalsta lietu C 44/2001, kā arī visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar valsts atbalstu uzņēmumam *Schott Glas*, izņemot komercnoslēpumus, kas attiecas uz citiem uzņēmumiem.
- 18 Ar 2002. gada 27. marta vēstuli Komisija noraidīja šo piekļuves pieteikumu, it īpaši norādot, ka uz pieprasītajiem dokumentiem attiecas izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā. Komisija vienlīdz norādīja, ka dokumenti, kas attiecas uz *TGI*, veido daļu no nepabeigtas oficiālās izmeklēšanas procedūras lietā C 44/2001.
- 19 Ar 2002. gada 15. aprīļa vēstuli *TGI* iesniedza Komisijas ģenerālsēkretāram atkārtotu pieteikumu par piekļuvi šiem pašiem dokumentiem atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktam.
- 20 Ar apstrīdēto lēmumu tas šo pieteikumu noraidīja, tādējādi apstiprinot *TGI* vienreiz jau izteikto atteikumu, pamatojot, ka iepazīšanās ar šiem dažādajiem dokumentiem var kaitēt pārbaužu un izmeklēšanas mērķiem; šis izņēmums no piekļuves tiesībām esot skaidri paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā.
- 21 Turklāt minētajā lēmumā ir norādīts, ka *TGI* pieprasījumu ļaut tai piekļūt dokumentam, kurš ietver kāda *Schott Glas* projekta detalizētu aprakstu, nopietni apdraudētu šīs sabiedrības komercdarbības intereses un šīs intereses ir skaidri aizsargātas ar minētās regulas 4. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu. Vēl šajā pašā lēmumā ir norādīts, ka tika apsvērta iespēja darīt pieejamas pieprasīto dokumentu daļas, uz kurām

neattiecas izņēmumi, tomēr ir izrādījies, ka šos dokumentus nav iespējams sadalīt konfidencialajā un nekonfidencialajā daļā. Visbeidzot tajā ir arī minēts, ka nepastāv sabiedrības prioritāras intereses, kas konkrētajā gadījumā attaisnotu iepazīšanos ar attiecīgajiem dokumentiem.

- ²² 2002. gada 2. oktobrī oficiālās izmeklēšanas procedūras ar numuru C 44/2001 noslēgumā Komisija pieņēma Lēmumu C(2002) 2147, galīgā redakcija, ar ko tā īpaši atzīst, ka *TGI* piešķirtais bankas aizdevums ir uzskatāms par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. *TGI* šo lēmumu apstrīdēja, 2002. gada 17. decembrī ceļot prasību atcelt tiesību aktu Pirmās instances tiesā (lieta T-378/02), un 2007. gada 16. maijā šajā lietā tika izdots rikožums par lietas izslēgšanu no reģistra.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

- ²³ Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 8. augustā, *TGI* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, izņemot daļu, kurā tas attiecas uz atteikumu sniegt piekļuvi dokumentiem, kas tieši saistīti ar izskatīšanā esošo valsts atbalsta kontroles procedūru attiecībā uz *Schott Glas*. Zviedrijas Karalistei un Somijas Republikai tika atļauts iestāties lietā *TGI* prasījumu atbalstam.
- ²⁴ Komisija, kuru atbalsta *Schott Glas*, lūdza Pirmās instances tiesai prasību noraidīt kā nepamatotu.

- 25 Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa, pirmkārt, prasību noraidīja kā nepieņemamu tiktāl, ciktāl ar to lūdza atcelt iespējamu netiešu atteikumu piekļūt dokumentiem saistībā ar “pabeigto valsts atbalsta procedūru *Jenaer Schott Glas* privatizācijas ietvaros”, un, otrkārt, atcēla apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to atteica piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar *TGI* piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām.
- 26 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 76. punktā *TGI* izvirzītā pamata ietvaros un attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta pārkāpumu saistībā ar izņēmumu no piekļuves tiesībām, pamatojoties uz pārbaužu, izmeklēšanas un audita mērķu aizsardzību, vispirms norādīja, ka piekļuves pieteikumā norādītie dokumenti tiešām ir saistīti ar “izmeklēšanas” darbībām minētā panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, un šī sprieduma 77. punktā atzina, ka tikai ar to, ka dokuments attiecas uz interesēm, kuras aizsargā izņēmums, nevar attaisnot šī izņēmuma piemērošanu. Tā piebilda, ka šādu piemērošanu principā var attaisnot tikai gadījumā, ja iestāde, pirmkārt, ir iepriekš izvērtējusi, vai piekļuve dokumentiem konkrēti un faktiski apdraud aizsargātās intereses un, otrkārt, — apstākļos, kas paredzēti minētās regulas 4. panta 2. un 3. punktā, — vai nepastāv sabiedrības prioritāras intereses, kas attaisno iepazīšanos ar pieprasīto dokumentu. Tādēļ Pirmās instances tiesa atzina, ka izvērtēšana, kas jāveic iestādei, lai piemērotu izņēmumu, ir jāveic konkrēti un jāatspoguļo lēmuma pamatojumā.
- 27 Turpinot Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 78. punktā precizēja, ka no Regulas Nr. 1049/2001 izriet, ka visi izņēmumi, kas ir minēti tās 4. panta 1.–3. punktā, ir piemērojami “dokumentam”. Šajā pašā punktā, atsaucoties uz Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. aprīļa sprieduma lietā *T-2/03 Verein für Konsumenteninformation*/Komisija (Krājums, II-1121. lpp.) 70. punktu, tā norādīja, ka šī konkrētā izvērtēšana ir jāveic katram pieteikumā pieprasītajam dokumentam.

- 28 Vēlreiz atsaucoties uz iepriekš minēto spriedumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā uzsvēra, ka vienīgi konkrēta un individuāla pārbaude atšķirībā no abstraktas un vispārīgas pārbaudes var ļaut iestādei izvērtēt iespēju sniegt pieteikuma iesniedzējam daļēju piekļuvi saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu un ka attiecībā uz izņēmumu no piekļuves tiesībām piemērošanu laikā 4. panta 7. punktā ir noteikts, ka minētā panta 1.–3. punktā paredzētie izņēmumi ir spēkā tikai tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, “ņemot vērā dokumenta saturu”. Tādēļ tā pārsūdzētā sprieduma 80. punktā atzina, ka šajā gadījumā no apstrīdētā lēmuma pamatojuma neizriet, ka Komisija ir veikusi piekļuves pieteikumā minēto dokumentu satura konkrētu un individuālu izvērtēšanu.
- 29 Vēl Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 85. punktā norādīja, ka iestādes pienākums veikt piekļuves pieteikumā paredzēto dokumentu satura konkrētu un individuālu izvērtēšanu ir risinājums, kas jāizmanto kā princips, kas piemērojams visiem Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1.–3. punktā minētajiem izņēmumiem neatkarīgi no jomas, uz kuru attiecas pieprasītie dokumenti — vai nu tā ir it īpaši aizliegto vienošanās joma, vai arī publiskā atbalsta kontroles joma.
- 30 Tomēr pārsūdzētā sprieduma 86. punktā Pirmās instances tiesa piebilda, ka minētā pārbaude var arī nebūt vajadzīga, ja konkrētā gadījuma īpašajos apstākļos ir acīmredzams, ka piekļuve dokumentiem ir jānoraida vai, tieši otrādi, jāpiešķir. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka tāds cita starpā būtu vispirms gadījums, ja noteiktiem dokumentiem acīmredzami būtu pilnībā piemērojams izņēmums no piekļuves tiesībām vai, tieši otrādi, būtu acīmredzami pilnībā jāpiešķir piekļuve, vai arī, visbeidzot, Komisija jau būtu veikusi to konkrētu un individuālu izvērtējumu līdzīgos apstākļos.
- 31 Kā ticis atzīmēts arī pārsūdzētā sprieduma 87. punktā, lai pārbaudītu, vai *TGI* pieteikums aptver dokumentus, attiecībā uz kuriem konkrētā gadījuma apstākļos nebija

jāveic šāda konkrēta un individuāla pārbaude, Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 88. punktā norādīja, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir pamatojusi izņēmuma piemērošanu pārbaūžu un izmeklēšanas mērķu aizsardzībai, norādot, ka saistībā ar nepabeigto izmeklēšanu par valsts atbalsta saderību ar vienoto tirgu ir nepieciešama lojāla sadarbība un savstarpēja uzticība starp Komisiju, dalībvalsti un attiecīgajiem uzņēmumiem, lai ļautu dažādiem "lietas dalībniekiem" brīvi izteikties un ka iepazīšanās ar dokumentiem, kas saistīti ar šo izmeklēšanu, "var kaitēt [...] sūdzības pārbaudei, apdraudot minēto dialogu".

- 32 Pārsūdzētā sprieduma 89. punktā Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka tik vispārīgs izvērtējums attiecībā uz visiem administratīvās lietas materiāliem, kas saistīti ar *TGI* piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām, nepierāda to, ka konkrētajā gadījumā pastāv īpaši apstākļi, kas ļauj uzskatīt, ka nebija jāveic tajā ietilpstošo dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka tas arī nepierāda, ka šiem dokumentiem acīmredzami būtu pilnībā piemērojams izņēmums no piekļuves tiesībām.
- 33 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 92. punktā Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi par paradoksālu atsaukties uz to, ka ir nepieciešams atklāts un tiešs dialogs starp Komisiju, dalībvalsti un "attiecīgajiem uzņēmumiem" lojālas sadarbības un savstarpējas uzticības garā, lai atteiktu tieši vienam no attiecīgajiem "dalībniekiem" iepazīšanos ar visu informāciju, kas tieši attiecas uz apspriežu priekšmetu.
- 34 Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 100. punktā Pirmās instances tiesa ir secinājusi, ka iebildums par konkrētas un individuālas pārbaudes neveikšanu attiecībā uz piekļuves pieteikumā norādītajiem dokumentiem ir jāapmierina un ka pilnīgs un vienkāršs Komisijas atteikums sniegt *TGI* piekļuvi ir kļūda tiesību piemērošanā. Līdz ar to Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktā nosprieda, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un ka apstrīdētais

lēmums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl ar to ir atteikta piekļuve dokumentiem, kas saistīti ar *TGI* piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām, un ka nav jāizskata pārējie atcelšanas pamati, ko izvirzījusi *TGI* un Zviedrijas Karaliste. Turklāt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 3) punktā Pirmās instances tiesa piesprieda Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt trīs ceturtdaļas *TGI* tiesāšanās izdevumu.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

³⁵ Ar apelācijas sūdzību Komisija, pirmkārt, lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl ar to tiek atcelts apstrīdētais lēmums, un, otrkārt, piespried *TGI* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

³⁶ *TGI*, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste lūdz apelācijas sūdzību noraidīt. Turklāt tās lūdz piespried Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

³⁷ Ar Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 4. marta rīkojumu Dānijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā *TGI* prasījumu atbalstam saskaņā ar Reglamenta 93. panta 7. punktu, tas ir, vienīgi iesniedzot apsvērumus mutvārdu procesā laikā.

Par apelāciju

- 38 Savas apelācijas sūdzības atbalstam Komisija izvirza piecus pamatus. Tie ir saistīti, pirmkārt, ar kļūdainu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta interpretāciju, otrkārt, ar likumdevēja gribas neņemšanu vērā, treškārt, ar minētās regulas 4. panta satura nepareizu izpratni, ceturtkārt, ar EKL 255. panta pārkāpumu attiecībā uz minētās regulas normām un mērķi un, piektkārt, ar citām pārsūdzētajā spriedumā pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā.
- 39 Pirmais Komisijas izvirzītais pamats, kas saistīts ar kļūdainu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta interpretāciju, ir iedalāms divās daļās.

Lietas dalībnieku argumenti

- 40 Ar pirmā pamata pirmo daļu Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir kļūdaini interpretējusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu, pārsūdzētā sprieduma 87.–89. punktā atzīstot, ka “konkrētajā gadījumā [nav īpašu] apstākļu”, kā tas ticis konstatēts arī minētā sprieduma 86. punktā, un uzskatot, ka nebija jāveic atbilstoši minētajai regulai *TGI* iesniegtajā piekļuves pieteikumā norādīto dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude.
- 41 Komisija uzskata, ka bija “konkrētā gadījuma īpašie apstākļi”, kuru dēļ bija acīmredzams, ka *TGI* pieprasītā piekļuve bija jāatsaka. Tā šajā sakarā norāda, ka citu ieinteresēto personu, kuras nav attiecīgā dalībvalsts, tiesību iepazīties ar lietas materiāliem valsts atbalsta procedūrās neesamība, kā tas izriet arī no Tiesas un Vispārējās

tiesas judikatūras, ir atzīstama par “konkrētā gadījuma īpašu apstākli”, jo citādi Regula Nr. 1049/2001 būtu tai pretrunā.

- 42 Komisija uzskata, ka no tā izriet, ka “konkrētā gadījuma īpašie apstākļi” acīmredzami pierāda, ka bija jāatsaka pieeja “visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar visām atbalsta lietām, kuras attiecas uz *TGI*”, iepriekš neveicot šo dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi, un ka uz šiem dokumentiem pilnībā attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētais piekļuves tiesību izņēmums.
- 43 Vēl Komisija uzskata, ka starp apstrīdētā sprieduma 86. un 89. punktu pastāv pretruna. Pēdējā minētajā punktā Pirmās instances tiesa meklēja pierādījumu īpašu apstākļu pastāvēšanai, lai pierādītu, ka nav nepieciešama dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, bet minētajā 86. punktā tā ir atzinusi, ka šie apstākļi ir acīmredzami un nav jāpierāda.
- 44 *TGI*, Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste uzskata, ka argumenti, kurus Komisija izvirzījusi pirmā pamata pirmās daļas ietvaros, nav pamatoti un ka tādēļ tā ir jānoraida.
- 45 *TGI* uzskata, ka fakts, ka tiesības iepazīties ar lietas dokumentiem valsts atbalsta procedūrās ir tikai attiecīgajai dalībvalstij, bet ne citām ieinteresētajām personām, pats par sevi nevarētu ierobežot tiesības piekļūt dokumentiem Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē. Tā norāda, ka tas, ka runa ir par dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru, nav pamats īpašam režīmam. Tāpat arī apstākļi, ka Regulā Nr. 659/1999 minētajām ieinteresētajām personām nav paredzētas nekādas tiesības iepazīties ar lietas materiāliem šāda veida procedūrās, neesot pietiekami īpašs, lai

atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 iesniegtajā piekļuves pieteikumā norādītos dokumentus nepārbaudītu individuāli.

- ⁴⁶ Vēl *TGI* precizē, ka “konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem” ir jābūt kam vairāk par to, ka izskatāmā lieta attiecas uz valsts atbalsta jomu. *TGI* uzskata, ka ir jābūt “konkrētā gadījuma” īpašiem apstākļiem, nevis vispārzināmiem apstākļiem, kas raksturīgi valsts atbalsta jomai. Pretējā gadījumā tas būtu pielīdzināms kategorijas izņēmumam valsts atbalsta kontroles procedūru jomā un tādējādi Regula Nr. 1049/2001 tām nebūtu piemērojama, ko Komisija savukārt ir noraidījusi.
- ⁴⁷ Somijas Republika pati piebilst, ka nav lielas nozīmes tam, vai pieprasījuma iesniedzējs pats ir valsts atbalsta saņēmējs vai kāda cita Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 1. punktā paredzētā persona. Tā kā šī norma vienlīdzīgi esot piemērojama visiem pieprasījumiem pieklūt dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru, minētais atbalsta saņēmējs netiek nostādīts mazāk izdevīgā pozīcijā par pārējiem pieprasījuma iesniedzējiem.
- ⁴⁸ Zviedrijas Karaliste norāda, ka Regulā Nr. 1049/2001 paredzētais pārskatāmības princips un tiesību uz aizstāvību princips, kurā ietilpst tiesības iepazīties ar lietas materiāliem valsts atbalsts kontroles procedūrās, ir divi dažādi principi, kuriem nav vienota mērķa, un ka tādēļ judikatūra saistībā ar tiesībām uz aizstāvību minēto procedūru ietvaros nebūtu atbilstoša, lai izvērtētu pieteikumu pieklūt iestāžu dokumentiem, kas iesniegts atbilstoši minētajai regulai.
- ⁴⁹ *TGI* turklāt uzskata, ka Komisijai ir jāpierāda īpašu apstākļu pastāvēšana, jo tieši tā ir atsaukusies uz izņēmumu no vispārīgas normas, atbilstoši kurai piekļuves pieteikumā

norādītie dokumenti ir jāpārbauda konkrēti un individuāli. Tādēļ Pirmās instances tiesai pēc savas ierosmes šādu apstākļu pastāvēšanas iespēja nebija jāizmeklē.

Tiesas vērtējums

- 50 Vispirms ir jānorāda, ka *TGI* iesniegtais pieprasījums attiecas uz visiem administratīvās lietas materiāliem saistībā ar tai piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām.
- 51 Ir svarīgi atgādināt, ka Regulas Nr. 1049/2001, kas pieņemta, pamatojoties uz EKL 255. panta 2. punktu, mērķis, kā tas norādīts šīs regulas preambulas ceturtajā apsvērumā un tās 1. pantā, ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. No minētās regulas, īpaši tās preambulas vienpadsmitā apsvēruma un 4. panta, kurā paredzēti izņēmumi saistībā ar iepriekš minēto, izriet, ka šīs piekļuves tiesības var vienlīdz ierobežot kā publisku, tā privātu interešu apsvērumu dēļ.
- 52 Šajā lietā Komisija konkrēti atteica nodot *TGI* dokumentus saistībā ar tai piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām, norādot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu no piekļuves tiesībām, kas saistīts ar pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību. Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 76. punkta, tādi dokumenti, kādi ir tikuši minēti *TGI* atbilstoši šai regulai iesniegtajā piekļuves pieteikumā, faktiski attiecas uz “izmeklēšanas” darbībām minētās normas nozīmē.

- 53 Protams, lai pamatotu atteikumu piekļūt pieprasītajam dokumentam, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minētajām darbībām. Attiecīgajai iestādei ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam var konkrēti un reāli kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar minētajā pantā paredzēto izņēmumu (skat. 2008. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome, Krājums, I-4723. lpp., 49. punkts).
- 54 Tomēr Tiesa ir atzinusi, ka attiecīgā Kopienu iestāde principā var pamatoties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, ja līdzīgi vispārīgi apsvērumi ir attiecināmi uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās Zviedrija un *Turco*/Padome, 50. punkts).
- 55 Attiecībā uz valsts atbalsta kontroles procedūrām šādus vispārējus pieņēmumus var secināt no Regulas Nr. 659/1999, kā arī no judikatūras attiecībā uz tiesībām iepazīties ar Komisijas administratīvās lietas materiāliem. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 preambulas otrajam apsvērumam tās mērķis ir kodificēt Komisijas pastāvīgo EKL 88. panta piemērošanas praksi, kas ir izstrādāta un iedibināta atbilstoši judikatūrai.
- 56 Regulā Nr. 659/1999 un īpaši tās 20. pantā ieinteresētajām personām nav paredzētas nekādas tiesības piekļūt Komisijas administratīvās lietas materiāliem atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam uzsāktas valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros.

- 57 Turpretim minētās regulas 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka minētās, kontroles procedūras ietvaros saņemtās piezīmes Komisija iesniedz attiecīgajai dalībvalstij, bet tai savukārt tiek dota iespēja atbildēt uz šīm piezīmēm noteiktā termiņā. Faktiski valsts atbalsta kontroles procedūra, ņemot vērā tās vispārējo uzbūvi, ir procedūra pret dalībvalsti, kura ir atbildīga par atbalsta piešķiršanu, un Komisijai galīgajā lēmumā, riskējot ar tiesību uz aizstāvību pārkāpšanu, nav tiesību izmantot informāciju, par kuru tā nav devusi iespēju iesniegt apsvērumus (2002. gada 24. septembra spriedums apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., 81. punkts).
- 58 No iepriekš minētā izriet, ka ieinteresētajām personām, izņemot par atbalsta piešķiršanu atbildīgo dalībvalsti, valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros nav tiesību iepazīties ar Komisijas administratīvās lietas materiāliem. Šis apstāklis ir jāņem vērā, interpretējot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu. Ja šīs ieinteresētās personas varētu iegūt piekļuvi Komisijas administratīvās lietas dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, tiktu apdraudēta valsts atbalsta kontroles procedūra.
- 59 Protams, tiesības iepazīties ar administratīvās lietas materiāliem atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam uzsāktas kontroles procedūras ietvaros un tiesības piekļūt dokumentiem atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 ir juridiski atšķirīgas, bet tās tomēr ir attiecināmas uz funkcionāli līdzvērtīgām situācijām. Neatkarīgi no piekļuves lietas materiāliem juridiskā pamata, tā ieinteresētajām personām ļauj iegūt visus Komisijai iesniegtos apsvērumus un dokumentus un, attiecīgā gadījumā, paust savu nostāju par šiem dokumentiem savos apsvērumos, kas var mainīt šīs procedūras raksturu.

- 60 Tomēr ir jāprecizē, ka atšķirībā no gadījumiem, kad Kopienu iestādes rīkojas kā likumdevējs — kad ir jāsniedz plašāka pieeja dokumentiem atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 preambulas sestajam apsvērumam — kā tas bija nolemts iepriekš minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Zviedrija un Turco/Padome*, tādi ar valsts atbalsta kontroles procedūrām saistīti dokumenti, kurus ir pieprasījusi *TGI*, ir saistīti ar administratīvajām funkcijām, kas minētajām iestādēm ir īpaši piešķirtas ar EKL 88. pantu.
- 61 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, interpretējot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, Pirmās instances tiesai pārsūdzētajā spriedumā bija jāņem vērā apstākļi, ka ieinteresētajām personām, izņemot attiecīgo dalībvalsti, valsts atbalsta kontroles procedūrās nav tiesību iepazīties ar Komisijas administratīvās lietas materiāliem, un tādējādi tai bija jāatzīst, ka pastāv vispārējs pieņēmums, atbilstoši kuram administratīvās lietas materiālu publicēšana principā var apdraudēt izmeklēšanas darbību mērķus.
- 62 Šis vispārējais pieņēmums neizslēdz minēto ieinteresēto personu tiesības pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publicēšana ir pieprasīta, minētais pieņēmums neattiecas vai ka pastāv sabiedrības prioritāras intereses, kas pamato dokumenta publicēšanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam.
- 63 Neņemdamā vērā minēto apstākli un pārsūdzētā sprieduma 87.–89. punktā nepareizi nospriežot, ka šajā lietā nav acīmredzama iemesla atteikt piekļuvi visiem *TGI* atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 iesniegtajā piekļuves pieteikumā minētajiem dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūrām, iepriekš neveicot šo dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi, Pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi minētās regulas 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu.

- 64 Līdz ar to Komisijas izvirzītā pirmā pamata pirmā daļa ir jāpieņem un pārsūdzētais spriedums jāatceļ tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums, nepārbaudot nedz šī pamata otro daļu, nedz arī pārējos pamatus, ko tā izvirzījusi savas apelācijas sūdzības pamatojumam.

Par prasību Pirmās instances tiesā

- 65 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 61. panta pirmās daļas otro teikumu, ja Vispārējās tiesas spriedumu atceļ, Tiesa pati var pieņemt spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija. Ir jāteic, ka šajā lietā tas tā ir.

- 66 *TGI* prasības Pirmās instances tiesā mērķis tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa to vēl nebija līdz galam izskatījusi, bija apstrīdētā lēmuma atcelšana tiktāl, ciktāl ar to bija atteikta piekļuve dokumentiem saistībā ar *TGI* piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām, un tās pamatojumā bija norādīts Komisijas izdarīts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta pārkāpums. Šī atcelšanas pamata atbalstam *TGI* izvirzīja vairākas tā daļas. Pirmkārt, Komisija esot atteikusi piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, neveicot konkrētu pārbaudi attiecībā uz katru no tiem. Otrkārt, minētā iestāde esot kļūdaini pamatojusies uz judikatūrā noteiktajiem risinājumiem saistībā ar atteikumu piekļūt dokumentiem attiecībā uz pret dalībvalstīm vērstām procedūrām par valsts pienākumu neizpildi, kas nav salīdzināmas ar valsts atbalsta kontroles procedūrām. Treškārt, Komisija neesot ievērojusi tiesības uz daļēju piekļuvi. Ceturtkārt, minētā 4. panta 2. punktā paredzētās interešu izsvēršanas rezultātā pieprasītos dokumentus būtu bijis jāpublisko.

- 67 Attiecībā uz pirmo daļu no šī sprieduma 61. un 63. punkta izriet, ka šajā gadījumā Komisija atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajam ievilkumam varēja atteikt piekļuvi visiem *TGI* atbilstoši šai regulai iesniegtajā piekļuves pieteikumā minētajiem dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūrām, iepriekš neveicot šo dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi.
- 68 Tā kā no prasības neizriet pierādījumi, kas varētu atspēkot šī sprieduma 61. punktā minēto vispārējo pieņēmumu, *TGI* nevar apgalvot, ka Komisijai ir jāveic šāda pārbaude, un tādēļ šī pirmā daļa ir jānoraida.
- 69 No iepriekš minētā izriet, ka otrajai daļai nav jēgas. Tā kā atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajam ievilkumam principā drīkst atteikt piekļuvi valsts atbalsta procedūras lietas materiālu dokumentiem, tāds atteikuma pamatojums, kuru var piemērot arī procedūrās pret dalībvalsti sakarā ar valsts pienākumu neizpildi, atteikumu nepadara prettiesisku.
- 70 Trešā un ceturtā daļa pašas par sevi ir nepamatotas. Savā prasībā *TGI* nav norādījusi nedz to, ka uz daļu pieprasījumā norādīto dokumentu neattiecas iepriekš šī sprieduma 61. punktā minētais vispārējais pieņēmums, nedz arī to, kādas sabiedrības primārās intereses pamatotu norādīto dokumentu publiskošanu. Kā izriet no prasības, tā atsaucas tikai uz savām interesēm kā valsts atbalsta, kas ir kontroles procedūru priekšmets, saņēmēja.
- 71 Tādējādi prasība, ko *TGI* cēlusi Pirmās instances tiesā, lai atceltu apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to bija atteikta piekļuve dokumentiem saistībā ar *TGI* piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām, ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 72 Reglamenta 122. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu. Saskaņā ar šī paša reglamenta 69. panta 2. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā saskaņā ar tā 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Minētā 69. panta 4. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 73 Tā kā Komisijas apelācijas sūdzība ir tikusi apmierināta un *TGI* Pirmās instances tiesā celtā prasība ir jānoraida, ir jāpiespriež *TGI* segt savus, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai kā tiesvedībā pirmajā instancē, tā arī šajā apelācijas tiesvedībā, atbilstoši tās prasījumiem.
- 74 Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospiež:

- 1) **atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. decembra sprieduma lietā T-237/02 *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija rezolūti-vās daļas 1)–3) punktu;**

- 2) noraidīt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā celto prasību atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2002. gada 28. maija lēmumu tiktāl, ciktāl ar to bija atteikta piekļuve pieprasītajiem dokumentiem saistībā ar *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* piešķirtā valsts atbalsta kontroles procedūrām;

- 3) *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Eiropas Komisijai kā tiesvedībā pirmajā instancē, tā arī šajā apelācijas tiesvedībā;

- 4) Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]